

Revelația lui Isus Hristos - Numărul zece

Războiul în cer

Jeff Pippenger

2023-11-03

Marea controversă dintre Hristos și Lucifer (Purtătorul de Lumină) a început în cer, iar Dumnezeu a îngăduit o perioadă de probă. Când Lucifer și-a răspândit răzvrătirea, a fost îngăduită o perioadă de timp pentru ca roadele răzvrătirii Purtătorului de Lumină să se arate. Când Dumnezeu a hotărât că perioada de probă se încheiase, numele lui Lucifer s-a schimbat din Lucifer, Purtătorul de Lumină, în Satana, Potrivnicul. Pentru Satana și îngerii care i se alăturaseră în răzvrătirea lui, perioada de probă se încheiase, iar ei au fost izgoniți din cer și osândiți la foc veșnic.

Atunci va zice și celor de-a stânga: Depărtați-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, pregătit pentru diavolul și îngerii lui. Matei 25:41.

Marea controversă dintre Hristos și Satana a ajuns apoi în Grădina Edenului, iar Dumnezeu a rânduit din nou un timp de probă. Când Satana L-a acuzat pe Dumnezeu de minciună cu privire la moarte și la rodul pomului și a ademenit-o pe Eva să i se alătore în răzvrătirea lui, a fost din nou îngăduită o perioadă de timp pentru ca roadele răzvrătirii lui Satana să se manifeste pe pământ, așa cum se manifestaseră în cer. Acolo, Satana a primit numele suplimentar de Diavol, care înseamnă "Acuzatorul". Când timpul de probă (pentru fiii lui Adam care s-au alăturat răzvrătirii lui Satana) se va încheia, acei fii ai lui Adam vor fi condamnați la foc veșnic.

Și în cer s-a făcut un război: Mihail și îngerii lui au luptat împotriva balaurului; iar balaurul și îngerii lui au luptat, dar n-au putut birui; nici locul lor nu s-a mai găsit în cer. Și a fost aruncat afară balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit Diavolul și Satana, cel ce înșală întreaga lume; a fost aruncat pe pământ, și împreună cu el au fost aruncați îngerii lui. Apocalipsa 12:7-9.

Războiul din cer de la începutul mării controversate ilustrează războiul de la încheierea mării controversate, căci Alfa și Omega ilustrează întotdeauna sfârșitul unui lucru, împreună cu începutul lui. Descrierea războiului care a avut loc în cer este introdusă de o mare minune în cer.

Și s-a arătat un semn mare în cer: o femeie înveșmântată cu soarele, cu luna sub picioarele ei și pe capul ei o cunună de douăsprezece stele. Iar ea, fiind însărcinată, striga, chinându-se la naștere și suferind ca să nască. Apocalipsa 12:1, 2.

Când are loc conflictul final al mării controversate dintre Hristos și Satana, care se petrece câtă vreme perioada de probă este încă în desfășurare, câmpul de bătălie este reprezentat, în Apocalipsa lui Isus Hristos, ca fiind în cer. Acest adevăr este acum desigilat. Apostolul Pavel vorbește despre trei ceruri.

Apostolului Pavel, încă de la începutul experienței sale creștine, i-au fost oferite prilejuri deosebite pentru a cunoaște voia lui Dumnezeu cu privire la urmașii lui Isus. El a fost 'răpit până la al treilea cer,' 'în rai,' și a auzit cuvinte de nespus, pe care nu-i este îngăduit unui om să

le rostească.' El însuși a mărturisit că i-au fost date multe 'vedenii și descoperiri' 'de la Domnul.' Înțelegerea lui a principiilor adevărului evangheliei era egală cu aceea a 'celor mai de seamă apostoli.' 2 Corinteni 12:2, 4, 1, 11. El avea o înțelegere clară, deplină a 'lărgimii, lungimii, adâncimii și înălțimii' 'dragostei lui Hristos, care întrece cunoștința.' Efeseni 3:18, 19. Faptele apostolilor, 469.

Ostilitățile de la începutul mării controverselor au izbucnit în al treilea cer, iar ostilitățile de la încheierea mării controverselor se încheie în primul cer. Există trei ceruri, primul fiind cerul care reprezintă atmosfera planetei Pământ. Al doilea cer îl constituie soarele, luna și stelele. Al treilea cer este ceea ce Sora White a numit „paradis” și el reprezintă locul tronului lui Dumnezeu. Chiar în prezența centrului de comandă al lui Dumnezeu, Purtătorul Luminii, Lucifer, și-a inițiat răzvrătirea.

Al treilea cer este locul în care unii profeți, inclusiv Sora White, au fost duși în viziune. Când Pavel a fost acolo, i s-a arătat istoria trezirii oaselor moarte, uscate, care fuseseră ucise în stradă la 18 iulie 2020, precum și evenimentele care au urmat odată cu nașterea celor o sută patruzeci și patru de mii. Lui Pavel i s-a interzis să împărtășească acea istorie, căci i-a fost prezentată drept o istorie care nu era îngăduit să fie "rostită". Pavel a murit cu puțin peste treizeci de ani înainte ca Ioan, Revelatorul, să primească viziunea Apocalipsei lui Isus Hristos. Ioan, la fel ca Pavel, a auzit ceea ce au "rostit" cele șapte tunete, și i s-a spus de asemenea să nu scrie ceea ce fusese "rostit". Ceea ce au "rostit" cele șapte tunete trebuia să rămână pecetluit până la sfârșitul celor trei zile și jumătate simbolice în care cei doi martori fuseseră morți în stradă.

Și când cele șapte tunete își făcuseră auzite glasurile, eram pe punctul de a scrie; și am auzit un glas din cer zicându-mi: Pecetluiește cele pe care le-au rostit cele șapte tunete și nu le scrie. Apocalipsa 10:4.

Toți profeții mărturisesc despre „zilele de pe urmă” ale judecării de cercetare, iar acele „zilele de pe urmă” au început în mod specific la 11 septembrie 2001 și au ajuns acum la punctul în care începe pecetluirea. Pecetluirea începe la încheierea celor trei zile și jumătate simbolice în care cei doi martori uciși zăceau pe uliță. Toți profeții sunt de acord unii cu alții. Pavel a văzut câmpul de luptă al ultimului război al timpului de probă, care are loc în primul cer. Câmpul de luptă al ultimului război al timpului de probă, care are loc în cadrul primului cer, este paralel cu câmpul de luptă al primului război al timpului de probă, care a avut loc în al treilea cer. Ar putea părea inutil să identificăm aceste câmpuri de luptă ca aparținând războiului timpului de probă, dar Satana, care a fost potrivnicul lui Hristos în prima bătălie și este potrivnicul celor o sută patruzeci și patru de mii în ultima bătălie, știe că are puțină vreme. El știe că este o bătălie înscrisă în cadrul timpului de probă. O știm noi?

În 1840, îngerul puternic a coborât și a întărit solia primului înger. Protestanții acelei generații au fost atunci puși la probă și au sfârșit prin a purta un nume de răzvrătire, fiind etichetați drept fiicele Babilonului. Numele lui Lucifer s-a schimbat, de asemenea, în timpul perioadei lui de probă. Îngerul puternic care a coborât în 1840 a prefigurat îngerul puternic din Apocalipsa optsprezece, care a coborât la 11 septembrie 2001. Judecata de cercetare nu începuse încă în 1840, căci avea să vină abia peste patru ani, dar protestanții au oferit totuși o reprezentare profetică a judecării celor

vii, căci atunci când îngerul a coborât în 1840, a început timpul lor de probă. Când îngerul din Apocalipsa optsprezece a coborât în 2001, judecata în cer s-a schimbat de la judecata celor morți la judecata celor vii.

La 18 iulie 2020 a sosit prima dezamăgire pentru mișcarea celui de-al treilea înger, care este tipificată de prima dezamăgire a mișcării primului înger. În mișcarea de la început, procesul de probare al protestanților s-a încheiat la reperul primei dezamăgiri, iar apoi a început probarea acelei prime mișcări. La 18 iulie 2020, procesul judecării a făcut încă un pas înainte, căci solia care urma să sosească la încheierea perioadei de pustie de trei zile și jumătate nu doar că avea să fie împlinirea desăvârșită și finală a soliei Strigătului de la miezul nopții, ci avea să marcheze profetic și sosirea pecetluirii celor o sută patruzeci și patru de mii.

Și slava Dumnezeului lui Israel s-a ridicat de pe heruvimul pe care era, până la pragul casei. Și El a chemat pe omul îmbrăcat în pânză de in, care avea la coapsa lui o călimară de scriitor; iar Domnul i-a zis: Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și pune un semn pe frunțile bărbaților care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc în mijlocul ei. Ezechiel 9:3, 4.

Procesul pecetluirii celor o sută patruzeci și patru de mii a început odată cu nașterea lor, care a fost totodată învierea lor. Solia celor patru vânturi aduce la viață oasele moarte și uscate, iar solia celor patru vânturi este solia pecetluirii celor o sută patruzeci și patru de mii. Atât Pavel, cât și Ioan au văzut și au auzit însăși istoria în care trăim acum, istoria „pe care mulți profeți și oameni drepecți au dorit s-o vadă”. Istoria puternicei mișcări a celui de-al treilea înger, care a fost preînchipuită de puternica mișcare a celui dintâi înger.

Toate soliile date între anii 1840 și 1844 trebuie să fie prezentate cu putere acum, căci sunt mulți oameni care și-au pierdut orientarea. Soliile trebuie să fie duse la toate bisericile.

Hristos a spus: «Fericțiți sunt ochii voștri, pentru că văd; și urechile voastre, pentru că aud. Căci adevărat vă spun: mulți proroci și oameni drepecți au dorit să vadă acele lucruri pe care le vedeți și nu le-au văzut; și să audă acele lucruri pe care le auziți și nu le-au auzit» [Matei 13:16, 17]. Fericțiți sunt ochii care au văzut lucrurile văzute în 1843 și 1844.

Solia a fost dată. Și nu trebuie să existe nicio întârziere în repetarea soliei, căci semnele vremurilor se împlinesc; lucrarea de încheiere trebuie împlinită. O mare lucrare va fi împlinită într-un timp scurt. Curând va fi dată, prin rânduirea lui Dumnezeu, o solie care se va amplifica până va deveni strigătul cel mare. Atunci Daniel va sta la sorțul lui, ca să-și dea mărturia.

Tema predominantă a războiului inițial purtat de Lucifer în ceruri a fost comunicarea. El era purtătorul de lumină care și-a folosit poziția pentru a strecura eroarea în mințile îngerilor sfinți. Ni se spune că îngerii care au îmbrățișat ideile lui răzvrătite nici măcar nu au recunoscut că tocmai Lucifer îi amăgise să gândească despre Dumnezeu așa cum aveau, în cele din urmă, să gândească. Era atât de subtil, precum a fost cu Eva în grădină, încât îngerii care odinioară erau sfinți au ajuns să creadă că gândurile pe care Satan le sădise în mințile lor erau propriile lor gânduri originale. Acele semințe au adus, în cele din urmă, rodul nimicirii veșnice.

Ultimul război, care are loc în primul cer, este pe cale să înceapă, și nu are de-a face cu amăgirea îngerilor sfinți, nici cu amăgirea Evei de către Satana, ci privește amăgirea întregii omeniri de către el, printr-un proces de comunicare corupt, care este reprezentat ca aflându-se în ceruri. Este vorba despre World-Wide Web, pe care Satana îl folosește pentru a inculca idei în oameni, fără ca acei oameni să știe că au dat crezare unei minciuni și, procedând astfel, au dovedit că nu iubesc adevărul. Apostolul Pavel a arătat că, în „zilele de pe urmă”, oamenii vor primi o minciună, pentru că nu au avut dragoste pentru „adevăr”. La urma urmei, el văzuse însăși istoria în care această lucrare uimitoare a Satanei este săvârșită.

Seducerea omenirii este săvârșită de globaliștii Națiunilor Unite, care sunt puterea balaurului. În profetie, globaliștii Națiunilor Unite se compun din împărați și negustori. Împărații sunt guvernele, iar giganții tehnologici și miliardarii multinaționali sunt negustorii.

Lupta începe odată cu legea duminicală, moment în care Statele Unite devin întâiul dintre cei zece regi. Apoi, Statele Unite tocmai au grăit ca un balaur, marcând astfel sfârșitul celei de-a șasea împărății a fiarei din pământ. Ele pornesc apoi să înșele întreaga lume prin minunile pe care urmează să le facă înaintea fiarei, minuni reprezentate ca aducând foc din cer.

Și el săvârșește minuni mari, încât face să se coboare foc din cer pe pământ, în văzul oamenilor. Apocalipsa 13:13.

Când oasele uscate ale morților înviați, care fuseseră uciși pe stradă, sunt înălțate la cer ca un stindard, are loc în același timp o altă minune în cer.

Și s-a arătat în cer un alt semn; și iată, un mare balaur roșu, care avea șapte capete și zece coarne, și pe capetele lui șapte coroane. Apocalipsa 12:3.

Marele balaur roșu este Satana, dar este și Roma păgână.

Astfel, deși balaurul, în primul rând, îl reprezintă pe Satana, el este, într-un sens secundar, un simbol al Romei păgâne. Tragedia veacurilor, 439.

Balaurul este Satana, iar într-o aplicare secundară balaurul reprezintă Roma păgână. În istoria nașterii lui Hristos este reprezentat balaurul Romei păgâne; dar aplicarea profetică desăvârșită a balaurului este în „zilele de pe urmă”. În „zilele de pe urmă” balaurul este reprezentat de cei zece regi ai Națiunilor Unite. Aceștia nu apar în istoria nașterii lui Hristos, ci în istoria nașterii celor o sută patruzeci și patru de mii, a căror naștere a fost prefigurată de nașterea lui Hristos.

"Regii, cârmuitorii și guvernatorii și-au pus asupra lor stigmatul Antihristului și sunt înfățișați ca balaurul care iese să poarte război împotriva sfinților — a acelor care păzesc poruncile lui Dumnezeu și care au credința lui Isus." Mărturii pentru slujitori, 38.

Cele zece coarne ale balaurului sunt simbolul confederației sale; cele șapte capete ale sale, încoronate, îl identifică drept al șaptelea cap din seria celor opt împărății ale profetiei biblice, așa cum acestea sunt reprezentate atât în chipul lui Nebucadnețar din Daniel, capitolul doi, cât și în cele opt capete din Apocalipsa, capitolul șaptesprezece. Organizația Națiunilor Unite este „o altă minune în cer”, chiar în clipa când stindardul, care a fost purtat pe drumul ce străbate valea oaselor

moarte și uscate, este înălțat la cer. Balaurul și femeia apar ca minuni în cer în momentul legii duminicale, care este, de asemenea, chiar momentul în care fiara mării a Catholicismului este, la rândul ei, „urmărită cu uimire”.

Și am văzut unul dintre capetele lui ca și cum ar fi fost rănit de moarte; iar rana lui de moarte a fost vindecată: și tot pământul s-a mirat după fiară. Apocalipsa 13:3.

Lumea se miră după fiara papală din mare, „după” ce rana ei de moarte este vindecată, iar vindecarea are loc odată cu legea duminicală din Statele Unite. Începând odată cu legea duminicală din Statele Unite, lumea se miră după stindard, după balaur și după fiară. Profetul mincinos manifestă cea mai însemnată dintre minunile satanice chiar în același timp, căci imediat după legea duminicală, când profetul mincinos tocmai a început să vorbească precum un „balaur”, el pornește să înșele întreaga lume și își săvârșește înșelăciunea din cer.

Și am văzut o altă fiară ridicându-se din pământ; și avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un dragon. Și își exercită toată puterea celei dintâi fiare înaintea ei și face ca pământul și pe cei ce locuiesc în el să se închine celei dintâi fiare, a cărei rană de moarte a fost vindecată. Și săvârșește semne mari, încât face să coboare foc din cer pe pământ în văzul oamenilor. Apocalipsa 13:11-13.

Războiul care a început în al treilea cer se încheie în primul cer. Uniunea tripartită a balaurului, fiarei și profetului mincinos este identificată de Biblie și de Duhul Profetiei drept confederația nelegiuită. La legea duminicală, uniunea tripartită începe să conducă întreaga lume în război împotriva femeii, pe măsură ce mășăluiește spre Armaghedon. La legea duminicală, aceștia își iau pozițiile pe câmpul de bătălie al primului cer, iar apoi pierd! Pe măsură ce Roma se ridică la putere de trei ori în istoria lumii, ea cucerește întotdeauna mai întâi pe dușmanul său, apoi pe aliatul său, apoi pe victima sa, după care cade.

Și am văzut trei duhuri necurate, ca niște broaște, ieșind din gura balaurului, din gura fiarei și din gura profetului mincinos. Căci sunt duhuri de demoni, făcând minuni, care merg la împărații pământului și ai întregii lumi, ca să-i adune la războiul zilei celei mari a lui Dumnezeu Atotputernicul. Iată, vin ca un hoț. Fericit este cel ce veghează și își păzește veșmintele, ca să nu umble gol și să-i fie văzută rușinea. Și i-a adunat la locul numit în limba evreiască Armaghedon. Apocalipsa 16:13-16.

„Războiul în cer” din „zilele de pe urmă” nu este metaforic, ci este un război al comunicării care se desfășoară în ceruri. Din gura balaurului, din gura fiarei și din gura proorocului mincinos ies „duhurile de draci” care fac „minuni”. Cuvântul „spirit” înseamnă suflare, iar suflarea este un simbol al unui mesaj. Suflarea din Ezechiel treizeci și șapte aduce oasele moarte la viață și face aceasta prin transmiterea mesajului Islamului, care, în Biblie, este reprezentat ca vântul de răsărit. „Spirit”, „vânt” și „suflare” sunt același cuvânt tradus prin acele trei cuvinte englezești atât în ebraică, cât și în greacă.

Dumnezeu poate insufla viață nouă în orice suflet care dorește cu sinceritate să-I slujească și poate atinge buzele cu un cărbune aprins luat de pe altar, făcându-le elocvente în lauda Sa. Mii de voci vor fi înzestrate cu puterea de a vesti minunatele adevăruri ale Cuvântului lui

Dumnezeu. Limba bâlbâitoare va fi dezlegată, iar cei timizi vor fi întăriți să poarte o mărturie curajoasă pentru adevăr. Fie ca Domnul să-Și ajute poporul să curățească templul sufletului de orice întinare și să mențină o legătură atât de strânsă cu El, încât să fie părtași la ploaia târzie când va fi revărsată. Review and Herald, 20 iulie 1886.

„Duhurile” care ies din gura dragonului, din gura fiarei și din gura prorocului mincinos reprezintă mesaje satanice. În prima bătălie din al treilea cer, a fost vorba despre comunicări corupte, reprezentate de purtătorul de lumină corupt. În ultima bătălie din primul cer, este din nou vorba despre comunicări corupte. Mesmerismul, care în vremurile moderne se numește hipnoză, a reprezentat comunicările corupte pe care Satana le-a folosit în lupta din al treilea cer și care urmează să fie folosite din nou în lupta din primul cer.

Bărbații și femeile nu trebuie să studieze știința de a lua în robie mințile celor ce se află în tovărășia lor. Aceasta este știința pe care o predă Satana. Trebuie să ne împotrivim oricărui lucru de acest fel. Nu trebuie să avem de-a face cu mesmerismul și hipnotismul — știința celui ce și-a pierdut starea dintâi și a fost izgonit din curțile cerești. Manuscris 86, 1905.

Hipnotismul este realizat în lume astăzi de către giganții tehnologici prin rețeaua mondială, care utilizează ceea ce este etichetat drept știința publicității moderne, dar care este, în realitate, rafinamentul suprem al vechii științe satanice a hipnotismului. Globaliștii, giganții tehnologici și miliardarii intenționează să-și prindă prada într-o „plasă” a înșelăciunii care este deja stabilită la scară mondială. Sunt, dacă vreți, operațiunile psihologice ale Satanei asupra întregii lumi. Sunt mesajele satanice cele care conduc lumea la Armagedon, iar acele mesaje satanice sunt proclamate în ceruri chiar în același timp în care cei trei îngeri proclamă în ceruri mesajul lui Hristos.

Și am văzut un alt înger zburând în mijlocul cerului, având Evanghelia veșnică, ca s-o vestească locuitorilor pământului și fiecărui neam, fiecărei seminții, fiecărei limbi și fiecărui popor, zicând cu glas tare: Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă; căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul, și pământul, și marea, și izvoarele apelor. Și a urmat un alt înger, zicând: A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, pentru că a adăpat toate neamurile din vinul mâniei desfrânării ei. Și al treilea înger i-a urmat, zicând cu glas tare: Dacă cineva se închină fiarei și chipului ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, acela va bea din vinul mâniei lui Dumnezeu, care este turnat neamestecat în paharul indignării Lui; și va fi chinuit cu foc și pucioasă înaintea îngerilor sfinți și înaintea Mielului. Și fumul chinului lor se ridică în vecii vecilor; și nu au odihnă nici ziua, nici noaptea, cei ce se închină fiarei și chipului ei și oricine primește semnul numelui ei. Apocalipsa 14:6-11.

"Duhurile" care provin din fiecare membru al triplei uniri ies din gura fiecăruia. Vorbirea unei națiuni reprezintă acțiunea guvernului său.

Exprimarea națiunii este acțiunea autorităților sale legislative și judiciare. Marea luptă, 443.

Lui Ieremia i s-a făgăduit că, dacă va despărți grâul de pleavă și nu se va întoarce la pleavă (deși pleava s-ar putea întoarce la el), Dumnezeu îl va face „gura” Lui.

Nu am șezut în adunarea batjocoritorilor, nici nu m-am veselit; am stat singur din pricina mâinii Tale: căci Tu m-ai umplut de indignare. De ce este durerea mea necurmată și rana mea nevindecabilă, care nu vrea să se tămăduiască? Îmi vei fi Tu cu totul ca un mincinos și ca niște ape care seacă? De aceea, așa zice Domnul: Dacă te întorci, atunci te voi aduce iarăși și vei sta înaintea Mea; și dacă vei deosebi ce este de preț de ce este josnic, vei fi ca gura Mea; ei să se întoarcă la tine, dar tu să nu te întorci la ei. Ieremia 15:17-19.

Ieremia îi reprezintă pe milleriți în prima lor dezamăgire, când au crezut că Dumnezeu mințise. Dumnezeu nu mințise; El doar Își ținuse mâna peste o greșală din diagrama din 1843. Lui Ieremia i s-a făgăduit, așa cum li se făgăduiește și celor care au fost dezamăgiți la 18 iulie 2020, că, dacă se vor despărți de oamenii neînțelepți și de învățăturile satanice care erau prezente înainte de dezamăgire, atunci Domnul îl va face pe Ieremia, și pe cei pe care îi reprezintă tipologic, "gura" Lui. Diagrama din 1843 fusese realizată în împlinirea poruncii de a o face din Habacuc, capitolul doi.

„Mărturia unită a predicatorilor și publicațiilor celei de-a Doua Veniri, atunci când stăteau pe „credința originală”, a fost că publicarea hărții era o împlinire a lui Habacuc 2:2, 3. Dacă harta a fost un subiect al profeției (iar cei care neagă aceasta părăsesc credința originală), atunci rezultă că anul 457 î.Hr. a fost anul de la care trebuiau datate cele 2300 de zile. Era necesar ca 1843 să fie primul timp publicat, pentru ca „vedenia” să „întârzie”, sau să existe un timp de întârziere, în care ceata fecioarelor urma să aștească și să adoarmă cu privire la marele subiect al timpului, chiar înainte ca ele să fie trezite prin Strigătul de la Miezul Noptii.” James White, Second Advent Review and Sabbath Herald, Volumul 1, Numărul 2.

Domnul, prin Habacuc, a poruncit milleriților să alcătuiască diagrama din 1843, și ea conținea o eroare pe care Domnul a acoperit-o cu mâna Sa. De aceea Ieremia afirmă că dezamăgirea lui a fost din pricina mâinii lui Dumnezeu. Când, după dezamăgire, Domnul i-a călăuzit pe milleriți înapoi la capitolul doi din Habacuc, ei au văzut făgăduința că, deși vedenia va zăbovi, trebuiau s-o aștepte, fiindcă nu va minți, și că, la sfârșit, ea va "vorbi".

"Vorbirea" viziunii reprezenta conținutul mesajului profetic, iar făgăduința făcută lui Ieremia era că, dacă se va lepăda de dezamăgire, se va întoarce la râvna pentru mesaj pe care o avusese înainte de dezamăgire, și dacă va face deosebirea între grâu și pleavă, el va fi "gura" lui Dumnezeu și va prezenta mesajul Strigătului de la Miezul Noptii.

Căci vedenia este încă pentru o vreme rânduie, dar la sfârșit va vorbi și nu va minți; chiar dacă zăbovește, așteapt-o, căci va veni negreșit, nu va zăbovi. Habacuc 2:3.

Cei reprezentați de Ieremia, în ambele mișcări ale primului și ale celui de-al treilea înger, care împlinesc porunca de a se întoarce, vor fi „gura” Domnului în războiul împotriva confederației rele, pe câmpul de luptă al cerului dintâi. Ei vor prezenta solia Strigării de la miezul nopții. Cei reprezentați de Ieremia aud acum un „glas” în pustie. Trei zile și jumătate simbolice sunt un simbol al pustiei profetice.

Glasul celui ce strigă în pustie: Pregătiți calea Domnului, îndreptați în deșert un drum pentru Dumnezeul nostru. Orice vale va fi înălțată și orice munte și deal vor fi coborâte; ceea ce este

strâmb va fi îndreptat, iar locurile aspre vor fi netezite. Și slava Domnului se va descoperi, și tot trupul o va vedea laolaltă, căci gura Domnului a vorbit. Isaia 40:3-5.

Vom continua în articolul următor examinarea ultimei bătălii a războiului probațiunii, care a început în al treilea cer și se încheie în primul cer.

Atunci toți madianiții, amaleciții și fiii Răsăritului s-au adunat laolaltă, au trecut și au tăbărât în valea Izreel. Dar Duhul Domnului s-a coborât peste Ghedeon; el a sunat din trâmbiță, iar Abiezer s-a adunat în urma lui. A trimis soli prin tot Manase; și acesta, de asemenea, s-a adunat în urma lui; a trimis soli la Așer, la Zabulon și la Neftali; și ei au înaintat în întâmpinarea lor. Judecători 6:33-35.